

ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΩΝ (ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ – ΘΡΑΚΗΣ & ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ, ΗΠΕΙΡΟΥ & ΕΠΤΑΝΗΣΩΝ, ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ, ΚΡΗΤΗΣ) ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 66 ΤΟΥ Ν. 2121/93

18 Ιανουαρίου 2016, 21:46 | [ΕΝΩΣΕΙΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΩΝ \(Μακεδονίας – Θράκης & Νήσων Αιγαίου, Ηπείρου & Επτανήσων, Πελοποννήσου, Κρήτης\)](#)

[Μόνιμος Σύνδεσμος](#)

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ, ΓΕΝΙΚΑ

Η θέση μας είναι κάθετα υπέρ της αποποινικοποίησης της δημόσιας εκτέλεσης, τουλάχιστον για τους επαγγελματίες χρήστες (όπως οι ραδιοφωνικοί σταθμοί), και διότι είναι αδιανόητο και νομικά μοναδικό να δίδεται σε ιδιώτη το δικαίωμα να καταδιώκει ποινικά άλλον ιδιώτη για αστικής φύσης διαφορές, και διότι η συγκεκριμένη δυνατότητα (ποινικής καταδίωξης) γίνεται αντικείμενο συστηματικής καταχρηστικής εκμετάλλευσης από ορισμένους ΟΣΔ (και ιδίως από την ΑΕΠΙ ΑΕ), αλλά και διότι το αστικό δίκαιο παρέχει πληρέστατη προστασία έναντι του τυχόν κακόβουλου (επαγγελματία) χρήστη, όπως σε όλες τις άλλες κατηγορίες (εμπορικών και μη) συναλλαγών.

Ειδικότερα, είναι αδιανόητο οι επαγγελματίες χρήστες, που διαθέτουν άδεια για την άσκηση του επαγγέλματός τους, που έχουν γνωστή έδρα και πραγματική επαγγελματική εγκατάσταση, που υπόκεινται σε φόρους και ασφαλιστικές εισφορές, ιδίως δε οι ραδιοφωνικοί σταθμοί, που γνωστοποιούν κατ' έτος τα οικονομικά τους στοιχεία στο ΕΣΡ και υπόκεινται σε κανόνες αυξημένης διαφάνειας, να σέρνονται σιδηροδέσμιοι στα Ποινικά Δικαστήρια σαν να είναι διακινητές παράνομου (πειρατικού) φωνογραφικού υλικού.

Βεβαίως, δε διαφωνούμε ως προς την ιδιάζουσα φύση του Πνευματικού Δικαιώματος, ωστόσο δεν παύει να αποτελεί περιουσιακό δικαίωμα επί αγαθού προοριζόμενου για δημόσια χρήση, η οποία πραγματώνεται διά της δημόσιας εκτέλεσης. Αν εξετάσουμε άλλα αντίστοιχα δικαιώματα, διαπιστώνουμε ότι η ποινική προστασία του εν λόγω δικαιώματος είναι μοναδική και παντελώς αδικαιολόγητη, δεδομένου εξάλλου και ότι, μετά την καθιέρωση των ΟΣΔ, η συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων, καθ' όλα τα στάδια που προηγούνται της διανομής των αμοιβών στους δικαιούχους (δημιουργούς), φέρει όλα τα στοιχεία της διενέργειας εμπορικών πράξεων, και αντιμετωπίζεται μάλιστα ως τέτοια από τη φορολογική νομοθεσία (π.χ. υπαγωγή στον ΦΠΑ).

Θα μπορούσαν να αναφερθούν ως παραδείγματα η μη καταβολή κομίστρου για μίσθωση οχήματος Δημόσιας Χρήσης (π.χ. ΤΑΞΙ, φορτοταξί) ή σε δημόσια και ιδιωτικά μέσα μαζικής μεταφοράς, η καταπάτηση ιδιωτικού δάσους, ακόμη δε και η μη καταβολή τιμήματος σε συμβάσεις πώλησης εμπορευμάτων με παρακράτηση κυριότητας.

Το σημαντικότερο, όμως, παράδειγμα, που καταδεικνύει την αστοχία της ρύθμισης, έρχεται από τον ίδιο νομικό χώρο, της προστασίας των έργων της διανοίας, και συγκεκριμένα από τον τομέα της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (εφευρέσεις). Ας σκεφθούμε λίγο την περίπτωση ενός μεμονωμένου εφευρέτη τεχνολογικής εφαρμογής, δηλαδή και πάλι ενός πνευματικού δημιουργού άυλου, πνευματικού έργου (της εφεύρεσης) το οποίο προορίζεται για εν τέλει δημόσια χρήση (εν προκειμένω, αναγκαστικά μέσω της εμπορικής παραγωγής και εκμετάλλευσης) και του οποίου την εφεύρεση εκμεταλλεύεται, χωρίς τη λήψη αδείας και την καταβολή δικαιωμάτων (royalties), μια βιομηχανία για την αποκόμιση κερδών. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΠΟΙΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, παρότι η διαφορά ισχύος των μερών είναι τεράστια (μεμονωμένος εφευρέτης έναντι βιομηχανικής επιχείρησης) και παρότι δεν υφίσταται θεσμός αντίστοιχος των ΟΣΔ ο οποίος να είναι σε θέση να υπερασπιστεί συλλογικά τα δικαιώματα των δημιουργών – εφευρετών.

Εξάλλου, το παράδειγμα των ΟΣΔ συγγενικών δικαιωμάτων καταδεικνύει ακριβώς ότι η νομική προστασία των δικαιούχων που παρέχεται μέσω του θεσμού των ΟΣΔ είναι επαρκέστατη, ακόμη και χωρίς τη δυνατότητα ποινικής καταδίωξης των χρηστών.

Από όλα τα ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι η δυνατότητα ποινικής καταδίωξης για δημόσια εκτέλεση πνευματικού έργου χωρίς άδεια, στην περίπτωση των επαγγελματιών χρηστών δε συνιστά τίποτε άλλο από εργαλείο ποινικού καταναγκασμού για την είσπραξη αξιώσεων αστικής φύσης, αντίστοιχο, αν και όχι δικονομικά, όμως οπωσδήποτε στην ουσία του, με την προσωποκράτηση για ιδιωτικά χρέη, κάτι το οποίο είναι αδιανόητο και ξένο προς τη νομική μας τάξη ευρύτερα, το Σύνταγμα δε και την ΕΣΔΑ, ειδικότερα.

Η ΑΣΤΟΧΙΑ ΤΟΥ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ

Σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση του Ν. 2121/1993, ο οποίος αναθεώρησε συνολικά τον προηγούμενο νόμο περί πνευματικής ιδιοκτησίας (Ν. 2387/1920), «αφετηρία και κατευθυντήρια γραμμή του προτεινόμενου νομοσχεδίου είναι η πληρέστερη και αποτελεσματικότερη δυνατή προστασία των πνευματικών δημιουργών». Ήτοι, όχι η δημιουργία μιας υγιούς αγοράς, η ρύθμιση και η εποπτεία της κατά τρόπον ώστε να λειτουργεί εύρυθμα και προς το καλώς εννοούμενο συμφέρον όλων των εμπλεκομένων πλευρών, αλλά αποκλειστικά η «πληρέστερη και αποτελεσματικότερη δυνατή προστασία» της μιας πλευράς της ρυθμιζόμενης έννομης σχέσης, εκείνης των δημιουργών.

Στο πλαίσιο αυτό, με την ψήφιση του Ν. 2121/1993 εισήχθη στην Ελληνική έννομη τάξη για πρώτη φορά τόσο εκτεταμένη και ευρεία ανισορροπία σε βάρος ενός μόνο μέρους μιας δικαιοπραξίας, του χρήστη πνευματικών έργων, και υπέρ του άλλου μέρους, των δικαιούχων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων. Και τούτο, τόσο από άποψη δικονομικών δικαιωμάτων, όσο και – κυρίως – από άποψη ουσιαστικών δικαιωμάτων. Μάλιστα, η πρωτοφανής αυτή εύνοια του νομοθέτη εισήχθη όχι μόνο υπέρ των μεμονωμένων δημιουργών, όπως θα ήταν ίσως εύλογο σε ένα βαθμό, αλλά και υπέρ των Ο.Σ.Δ. που διαχειρίζονται πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα, παρά την διαφαινόμενη, ήδη κατά την περίοδο ψήφισης του νόμου, διαφορά διαπραγματευτικής ισχύος που θα υπήρχε μεταξύ των Ο.Σ.Δ. και κάθε μεμονωμένου χρήστη, πλην ελαχίστων αναμενόμενων εξαιρέσεων.

Τόσο η θεωρία όσο και μέρος της νομολογίας, συμφωνούν πως αυτό συνέβη διότι ο νομοθέτης έκλινε, κατά τη νομοθετική ρύθμιση της έννομης σχέσης δημιουργών – χρηστών, υπέρ της ευμενέστερης αντιμετώπισης των δημιουργών έναντι των χρηστών με βάση τρεις, κυρίως, σκέψεις: (α) Ότι ο δικαιούχος πνευματικών ή συγγενικών δικαιωμάτων είναι το αδύναμο μέρος στη σύμβαση παραχώρησης άδειας δημόσιας εκτέλεσης έναντι του χρήστη. (β) Ότι θα υφίσταται καθεστώς υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των Ο.Σ.Δ. με το ίδιο αντικείμενο (π.χ. μεταξύ των Ο.Σ.Δ. πνευματικών δικαιωμάτων επί μουσικών έργων), και (γ) ότι είναι τεχνολογικά δυσχερές η εξαγωγή εξατομικευμένης πληροφόρησης για το καθεστώς χρήσης κάθε έργου, και άρα κοστοβόρα η παρακολούθηση της πραγματικής χρήσης. Με αυτές τις σκέψεις, προκρίθηκαν και θεσπίστηκαν ρυθμίσεις με τις οποίες όχι μόνο οι δικαιούχοι, αλλά και οι Ο.Σ.Δ. τυγχάνουν προνομιακής, έναντι των χρηστών, μεταχείρισης, εξαιρετικά αυξημένης προστασίας των δικαιωμάτων τους και σημαντικότερων διευκολύνσεων στο έργο τους.

Πλέον συγκεκριμένα, ο Ν. 2121/1993 προβλέπει στο άρθρο 55 «σπουδαίες δικονομικές διευκολύνσεις», κατά την έκφραση της ίδιας της Εισηγητικής του Έκθεσης, όπως τεκμήριο καθολικής εκπροσώπησης όλων των δικαιούχων στη χώρα (στην περίπτωση των συγγενικών δικαιωμάτων), τεκμήριο διαχείρισης του συνόλου των περιουσιακών δικαιωμάτων συμβεβλημένου με τον Ο.Σ.Δ. δικαιούχου με απλή δήλωση του Ο.Σ.Δ., περιορισμένη (δειγματοληπτική) αναφορά των έργων που έτυχαν χρήσης «χωρίς άδεια», περιορισμένη ανάγκη προσκόμισης νομιμοποιητικών στοιχείων κ.α.. Πολύ δε περισσότερο, οι Ο.Σ.Δ. (αρχικά μόνο των πνευματικών δικαιωμάτων, ήδη δε και των συγγενικών) εξοπλίστηκαν έναντι των χρηστών και με ένα βαρύτατο οπλοστάσιο ποινικών, αστικών και διοικητικών κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης του νόμου.

Σε ό,τι αφορά τις πρώτες (ποινικές κυρώσεις), ακόμη κι αν εστιάσουμε μόνο στις στερητικές της ελευθερίας ποινές, διαπιστώνουμε πως για τον παραβάτη – χρήστη, εκείνον δηλαδή που κάνει χρήση προστατευόμενου έργου χωρίς την άδεια του Ο.Σ.Δ. που διαχειρίζεται τα δικαιώματα περί το εν λόγω έργο (ή του δημιουργού, σε περιπτώσεις όμως που δεν αφορούν την παρούσα και γι' αυτό δε θα αναφερθούμε περαιτέρω), επαπειλείται ποινή, ακόμη και την πρώτη φορά που ο χρήστης θα διαπράξει το αδίκημα του άρθ. 66 §1 του Ν. 2121/1993, φυλάκισης «τουλάχιστον ενός έτους». Επαπειλείται, δηλαδή, ακόμη και για τη ραδιοφωνική μετάδοση (στην περίπτωσή μας) ενός μόνο τραγουδιού χωρίς άδεια, ποινή βαρύτερη από την ποινή που προβλέπεται λ.χ. για ανθρωποκτονία από αμέλεια (ΠΚ 302), κατάρτιση ένοπλης ομάδας (ΠΚ 195), τοκογλυφία (ΠΚ 404), πλαστογραφία (ΠΚ 216), απάτη (ΠΚ 386), αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος (ΠΚ 394) ακόμη και αντικειμένων ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, κλοπή (ΠΚ 372 §1) ακόμη και αντικειμένου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, υπεξαίρεση (ΠΚ 375), καταδολίευση δανειστών (ΠΚ 397), υπεξαγωγή εγγράφων (ΠΚ 222), υπόθαλψη εγκληματία (ΠΚ 231), παρασιώπηση εγκλημάτων (ΠΚ 232), έκθεση σε κίνδυνο ζωής ή παράλειψη λύτρωσης (ΠΚ 306-307), απλή σωματική βλάβη (ΠΚ 308), ακόμη και απρόκλητη (ΠΚ 308Α) ή επικίνδυνη (ΠΚ 309), φθορά ξένης ιδιοκτησίας (ΠΚ 381) ακόμη και διακεκριμένη, απειλή (ΠΚ 333) κ.α.. Μάλιστα, η κατ' επάγγελμα μετάδοση προστατευόμενων πνευματικών έργων χωρίς άδεια, συνιστά κακούργημα!

Τέλος, στην αρχική του μορφή ο Ν. 2121/1993 είχε μόνο μια διοικητική πρόβλεψη, στο άρθ. 63 §2, διά της οποίας προέβλεπε ως προϋπόθεση χορήγησης, όχι μόνο αδείας χρήσης

μουσικών οργάνων (χορηγούμενης από την Αστυνομία, και μετά το 2010 από τον οικείο Δήμο) στα Καταστήματα Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (εφεξής «Κ.Υ.Ε.»), αλλά και «κάθε άλλης αδείας» στους χώρους εν γένει που προορίζονται για τη δημόσια εκτέλεση προστατευόμενης μουσικής, την προηγούμενη προσκόμιση «έγγραφης αδείας δημόσιας εκτέλεσης χορηγούμενης από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της εξουσίας δημόσιας εκτέλεσης». Στη συνέχεια, διά του άρθ. 2 §9 του Ν. 3524/2007 προστέθηκε στο Ν. 2121/1993 το άρθ. 65Α, διά του οποίου ανατέθηκε στην Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων (ήδη Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος) καθώς και τις Αστυνομικές, Λιμενικές και Τελωνειακές Αρχές, να ελέγχουν την παραγωγή και διανομή υλικών φορέων που περιέχουν προστατευόμενα έργα χωρίς της άδεια του δημιουργού ή του Ο.Σ.Δ. που τον εκπροσωπεί και να επιβάλλουν τα προβλεπόμενα στο νόμο διοικητικά πρόστιμα. Ήδη δε, διά του άρθ. 55 §1 περ. ε' του Ν. 2121/1993, στους Ο.Σ.Δ. είχε εξ' υπαρχής δοθεί το δικαίωμα, μεταξύ άλλων «να προβαίνουν (...)σε κάθε διοικητική (...) ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών ή των δικαιοδόχων τους και ιδίως (...) να ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί», διάταξη που συμπληρώνεται από το άρθ. 63 §1 του Ν. 2121/1993 προς παρεμπόδιση προσβολής του πνευματικού ή συγγενικού δικαιώματος ή της εξακολούθησής της.

Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι, με μόνη εξαίρεση την περίπτωση του άρθρ. 65Α, κατά την οποία η ίδια η Δημόσια Διοίκηση αναλαμβάνει το ρόλο του ελεγκτή κι επιβάλλει τις προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις, μεταξύ των οποίων και η αφαίρεση της διοικητικής αδείας, σε κάθε άλλη περίπτωση το δημόσιο αυτό έργο, υπό την έννοια της άσκησης δημόσιας εξουσίας επί των διοικουμένων – χρηστών, έχει εν τοις πράγμασι «παραδοθεί» στους Ο.Σ.Δ.. Τούτο πιστοποιείται και σε πρόσφατο έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών προς τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις και δι' αυτών σε όλους τους Δήμους της χώρας, υπ' αριθ. πρωτ. 50385/6-3-2014 έγγραφο Γ.Δ.Τ.Α./ΥΠ.ΕΣ., το οποίο σημειώνει χαρακτηριστικά: «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ΑΕΠΙ και ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ δε συγκαταλέγονται μεταξύ των δημοσίων ελεγκτικών οργάνων, ωστόσο είναι οι μόνοι αρμόδιοι ΦΟΡΕΙΣ που μπορούν να ελέγξουν αν εκτελείται δημόσια εκπροσωπούμενο από αυτούς ρεπερτόριο. (...) Στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού οι ως άνω ΟΣΔ νομιμοποιούνται να προβαίνουν ενώπιον των ΟΤΑ στη δήλωση – βεβαίωση του α. 55 παρ. 2 του ν. 2121/1993 υποκείμενοι στις έννομες συνέπειες του νόμου για το αληθές της δήλωσής τους. Συνεπώς, σε περίπτωση που οι ως άνω ΟΣΔ υποβάλλουν σε ΟΤΑ αίτηση ανάκλησης αδείας ΚΥΕ που κάνει χρήση του ρεπερτορίου τους χωρίς την προβλεπόμενη από το άρθρο 63 παρ. 2 του ν. 2121/1993 άδειά τους, η οποία συνοδεύεται από σχετική δήλωση βεβαίωσή τους μαζί με εισαγγελική παραγγελία ή αστυνομική απαγόρευση [σ.σ. προφανώς εννοεί την απαγόρευση του άρθ. 63 §1 του Ν. 2121/1993] ο δήμος δεν αρχειοθετεί αυτή αλλά υποχρεούται να ανακαλέσει την άδεια ίδρυσης και λειτουργίας του ΚΥΕ σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3463/2006 και του ν. 3852/2010». Ήτοι, με μόνη την υποβολή δήλωσης – «βεβαίωσης» από Ο.Σ.Δ. ότι γίνεται άνευ αδείας του δημόσια εκτέλεση προστατευόμενου ρεπερτορίου, χωρίς καν την ανάγκη απόδειξης του περιεχομένου της δήλωσης – «βεβαίωσης» και χωρίς να τηρείται από τον Ο.Σ.Δ. κανένα από τα εχέγγυα της χρηστής διοίκησης (δεδομένου ότι δεν αποτελεί διοικητική αρχή), κατά παράκαμψη ακόμη και του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης του φερόμενου ως

παραβάτη – χρήστη (στην περίπτωση εφαρμογής του άρθ. 6 §3 εδ. α' του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας Ν. 2690/1999 σε συνδυασμό με το άρθρο 63 §1 του Ν. 2121/1993), ιδρύεται δέσμια αρμοδιότητα της αρμόδιας αρχής να ανακαλέσει κάθε διοικητική άδεια περί την επιχείρηση του χρήστη. Πρόκειται, δηλαδή, για εξουσία που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «ΞΑΦΝΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ» μιας επιχείρησης, επερχόμενη μάλιστα όχι ως το αποτέλεσμα διοικητικής διαδικασίας κι αιτιολογημένης νόμιμης κρίσης που φέρει όλα τα στοιχεία της εξωτερικής και εσωτερικής νομιμότητας της διοικητικής δράσης, ως θα έπρεπε, αλλά ως το αναπόφευκτο διοικητικά αποτέλεσμα (εν όψει και της νομικής φύσης της δέσμιας αρμοδιότητας) μιας απλής υπεύθυνης δήλωσης ενός άλλου ιδιώτη!!!

Όλα τα παραπάνω πρέπει να καταργηθούν ρητά, άλλως να τροποποιηθούν κατάλληλα, στο πλαίσιο του Συντάγματος και των Διεθνών Συνθηκών.

ΦΕΚ Α' 25/4-3-1993

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2121

Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα

.....

Άρθρο 66: Ποινικές κυρώσεις

1. Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 - 15.000 Ευρώ, όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, εγγράφει έργα ή αντίτυπα, αναπαράγει αυτά άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα, με οποιαδήποτε μορφή, εν όλω ή εν μέρει, μεταφράζει, διασκευάζει, προσαρμόζει ή μετατρέπει αυτά, προβαίνει σε διανομή αυτών στο κοινό με πώληση ή με άλλους τρόπους ή κατέχει με σκοπό διανομής, εκμισθώνει, εκτελεί δημόσια, μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά κατά οποιοδήποτε τρόπο, παρουσιάζει στο κοινό έργα ή αντίτυπα με οποιοδήποτε τρόπο, εισάγει αντίτυπα του έργου που παρήχθησαν παράνομα στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού και γενικά εκμεταλλεύεται έργα αντίγραφα ή αντίτυπα που είναι αντικείμενο

πνευματικής ιδιοκτησίας ή προσβάλλει το ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού να αποφασίζει για τη δημοσίευση του έργου στο κοινό καθώς και να παρουσιάζει αυτό αναλλοίωτο χωρίς προσθήκες ή περικοπές.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων προβαίνει στις ακόλουθες πράξεις: Α) Χωρίς την άδεια των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών α) εγγράφει σε υλικό φορέα την ερμηνεία ή εκτέλεση, β) αναπαράγει σε υλικό φορέα άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα γ) προβαίνει σε διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης ή κατέχει με σκοπό διανομής δ) εκμισθώνει τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, ε) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά με οποιοδήποτε τρόπο ή παρουσιάζει στο κοινό τον υλικό φορέα με την παράνομη εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, στ) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά με οποιονδήποτε τρόπο τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης, ζ) παρουσιάζει στο κοινό τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, η) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος, την εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή της εκτέλεσής τους. Β) Χωρίς την άδεια των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, τα φωνογραφήματα ή το, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) εκμισθώνει τους ως άνω υλικούς φορείς, δ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, τα φωνογραφήματα τους ε) εισάγει τους ως άνω υλικούς φορείς που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή του. Γ) Χωρίς την άδεια των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, ή το πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων συμπεριλαμβανομένων και των αντιγράφων τους ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) εκμισθώνει τους ως άνω υλικούς φορείς, δ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στο πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει ε) εισάγει τους ως άνω υλικούς φορείς που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή του στ) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά τους ως άνω υλικούς φορείς με οποιοδήποτε τρόπο συμπεριλαμβανομένης και της δορυφορικής μετάδοσης ή καλωδιακής αναμετάδοσης. Δ) Χωρίς την άδεια των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών α) αναμεταδίδει τις εκπομπές με οποιοδήποτε τρόπο, β) παρουσιάζει στο κοινό τις εκπομπές σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο, γ) εγγράφει τις εκπομπές σε υλικούς φορείς

ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης, δ) προβαίνει σε άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, της υλικής ενσωμάτωσης των εκπομπών, ε) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών, στ) εκμισθώνει τον υλικό φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους, ζ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους.

3. Αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημία που απειλήθηκε από τις πράξεις των παρ. 1 και 2 είναι ιδιαίτερα μεγάλα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή 2 έως 10 εκατομμυρίων δραχμών. Αν ο υπαίτιος τελεί τις παραπάνω πράξεις κατ' επάγγελμα ή αν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες έγινε η πράξη μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή 5 έως 20 εκατομμυρίων δραχμών, καθώς και αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης, στα πλαίσια της οποίας εκτελέσθηκε η πράξη. Θεωρείται ότι η πράξη έχει τελεσθεί κατ' επάγγελμα και όταν ο δράστης έχει καταδικασθεί για αδικήματα του παρόντος άρθρου ή για παράβαση των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας που ίσχυαν πριν από αυτό με αμετάκλητη απόφαση σε ποινή στερητική της ελευθερίας. Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων σε μορφή κακουργήματος εκδικάζεται από το αρμόδιο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων.

4. Με την ποινή των παραγράφων 1,2 και 3 τιμωρείται όποιος δεν κατέβαλε σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την αμοιβή που προβλέπεται στο άρθρο 18 παρ. 3 του παρόντος νόμου.

5. Με την ποινή της παρ. 1 τιμωρείται όποιος : α) χρησιμοποιεί ή διανέμει ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία συστήματα ή μέσα που έχουν ως μοναδικό σκοπό να διευκολύνουν τη χωρίς άδεια αφαίρεση ή εξουδετέρωση τεχνικού συστήματος που προστατεύει ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή, β) κατασκευάζει ή εισάγει ή χρησιμοποιεί ή θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία συσκευές ή άλλο υλικό αναπαραγωγής έργου που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές που θα έχουν καθοριστεί κατά το άρθρο 59 του παρόντος νόμου, γ) κατασκευάζει, εισάγει ή χρησιμοποιεί ή θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία αντικείμενα ή ενεργεί πράξεις που μπορούν να ματαιώσουν το αποτέλεσμα των παραπάνω προδιαγραφών, δ) αναπαράγει ή χρησιμοποιεί έργα χωρίς χρησιμοποίηση των συσκευών ή χωρίς εφαρμογή των συστημάτων που θα έχουν καθοριστεί κατά το άρθρο 60 του παρόντος νόμου, ε) θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει, με σκοπό να θέσει σε κυκλοφορία υλικούς φορείς ήχου

ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, χωρίς το ειδικό επίσημα ή την ταινία ελέγχου που θα έχει προβλεφθεί κατά το άρθρο 61 του παρόντος νόμου.

.....

9. Όποιος χωρίς δικαίωμα προβαίνει σε προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων σε μετάφραση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσης δεδομένων, σε διανομή της βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της, σε ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση της βάσης δεδομένων στο κοινό, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή ενός (1) έως πέντε (5) εκατομμυρίων δραχμών.

10. Όποιος προβαίνει σε εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων χωρίς άδεια του κατασκευαστή τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή ενός (1) έως πέντε (5) εκατομμυρίων δραχμών.

Άρθρο 66Α: Τεχνολογικά μέτρα

1. Ως "Τεχνολογικά μέτρα" νοούνται κάθε τεχνολογία, μηχανισμός ή συστατικό στοιχείο που με το συνήθη τρόπο λειτουργίας του, αποσκοπεί στο να εμποδίσει ή να περιορίσει πράξεις σε σχέση με έργα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα που δεν έχουν επιτραπεί από το δικαιούχο πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικού δικαιώματος, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων. Τα τεχνολογικά μέτρα θεωρούνται "αποτελεσματικά" όταν η χρήση του προστατευόμενου έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικείμενου ελέγχεται από τους δικαιούχους μέσω εφαρμογής, διαδικασίας ελέγχου πρόσβασης ή προστασίας, όπως κρυπτογράφηση, διατάραξη της μετάδοσης ή άλλη μετατροπή του έργου ή προστατευτικός μηχανισμός ελέγχου της αντιγραφής, ο οποίος επιτυγχάνει το στόχο της προστασίας. (άρθρο 6 παρ.3 Οδηγίας 2001/29)

2. Απαγορεύεται χωρίς την άδεια του δικαιούχου η εξουδετέρωση κάθε αποτελεσματικού τεχνολογικού μέτρου την οποία πραγματοποιεί κάποιος εν γνώσει του ή έχοντας βάσιμους λόγους που του επιτρέπουν να γνωρίζει ότι επιδιώκει αυτό το σκοπό.

3. Απαγορεύεται χωρίς την άδεια του δικαιούχου, η κατασκευή, η εισαγωγή, η διανομή, η πώληση, η εκμίσθωση, η διαφήμιση για πώληση ή εκμίσθωση, ή η κατοχή για εμπορικούς σκοπούς, συσκευών, προϊόντων, συστατικών στοιχείων ή η παροχή υπηρεσιών που α) αποτελούν αντικείμενο προώθησης, διαφήμισης ή εμπορίας με σκοπό την εξουδετέρωση της προστασίας ή β) πέρα από την εξουδετέρωση της προστασίας έχουν σκοπό εμπορικό ή χρήση περιορισμένης σημασίας ή γ) έχουν πρωτίστως σχεδιασθεί, παραχθεί, προσαρμοσθεί ή πραγματοποιηθεί για να επιτρέψουν ή να διευκολύνουν την

εξουδετέρωση της προστασίας οιωνδήποτε αποτελεσματικών τεχνολογικών μέτρων.

4. Η άσκηση δραστηριοτήτων κατά παράβαση των ανωτέρω διατάξεων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 - 15.000 ευρώ και συνεπάγεται τις αστικές κυρώσεις του άρθρου 65 Ν.2121/1993. Το Μονομελές Πρωτοδικείο μπορεί να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με τον ΚΠολΔ εφαρμοζόμενης και της ρύθμισης του άρθρου 64 Ν.2121/1993, όπως ισχύει.

5. Για τους περιορισμούς που αφορούν τη φωτοτυπική αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (άρθρο 18), την αναπαραγωγή για διδασκαλία (άρθρο 21), την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 24), την αναπαραγωγή για σκοπούς δικαστικούς ή διοικητικούς (άρθρο 24), καθώς και την αναπαραγωγή προς όφελος προσώπων με ειδικές ανάγκες (άρθρο 28Α) η έννομη προστασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, δεν θίγει την υποχρέωση των δικαιούχων να παρέχουν στους επωφελούμενους από τους ανωτέρω περιορισμούς τα μέσα, προκειμένου αυτοί να επωφεληθούν από τους εν λόγω περιορισμούς στον αναγκαίο βαθμό. Εάν οι δικαιούχοι δεν λάβουν εκούσια μέτρα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι συμφωνίες μεταξύ δικαιούχων και τρίτων που επωφελούνται από τους περιορισμούς, τόσο οι δικαιούχοι όσο και οι τρίτοι που επωφελούνται από τους παραπάνω περιορισμούς, ζητούν τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγονται από πίνακα μεσολαβητών τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Οι μεσολαβητές υποβάλλουν προτάσεις προς τα ενδιαφερόμενα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση αυτή, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντίρρηση μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση της πρότασης. Στην αντίθετη περίπτωση η διαφορά επιλύεται από το Εφετείο Αθηνών το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

Άρθρο 66B: Πληροφορίες για το καθεστώς των δικαιωμάτων

1. Ως "Πληροφορία για το καθεστώς των δικαιωμάτων" νοείται κάθε παρεχόμενη από το δικαιούχο πληροφορία η οποία επιτρέπει την αναγνώριση του έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικείμενου με συγγενικό δικαίωμα ή με το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, καθώς και την αναγνώριση του δημιουργού ή οποιουδήποτε άλλου δικαιούχου. Νοούνται επίσης οι πληροφορίες σχετικές με τους όρους και τις προϋποθέσεις χρήσης του έργου ή άλλων προστατευόμενων αντικειμένων, καθώς και κάθε αριθμός ή κωδικός που αντιπροσωπεύει τις πληροφορίες αυτές .

2. Απαγορεύεται σε κάθε πρόσωπο να προβαίνει εν γνώσει του χωρίς την άδεια του δικαιούχου σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες ενέργειες: α) αφαίρεση ή αλλοίωση οποιασδήποτε πληροφορίας με ηλεκτρονική μορφή σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων, β) διανομή, εισαγωγή προς

διανομή, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, παρουσίαση στο κοινό ή διάθεση στο κοινό έργων ή άλλων προστατευομένων αντικειμένων με συγγενικό δικαίωμα ή με το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, από τα οποία έχουν αφαιρεθεί ή αλλοιωθεί άνευ αδείας οι πληροφορίες ηλεκτρονικής μορφής σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων, αν το πρόσωπο αυτό αυτό γνωρίζει ή έχει βάσιμο λόγο να γνωρίζει ότι με την ενέργεια αυτή προτρέπει, επιτρέπει, διευκολύνει ή συγκαλύπτει προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού ή των συγγενικών δικαιωμάτων ή του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων.

3. Η παράβαση των ανωτέρω διατάξεων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 - 15.000 Ευρώ και συνεπάγεται τις αστικές κυρώσεις του άρθρου 65 Ν.2121/1993, όπως ισχύει. Το Μονομελές Πρωτοδικείο μπορεί να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με τον ΚΠολΔ, εφαρμοζομένης και της ρύθμισης του άρθρου 64 Ν.2121/1993, όπως ισχύει.